ᵗPauet admirans natura moꝛtalis ⁊ que-
rit: quis eſt iſte rex gloꝛie: Dñs foꝛtis et
potens. Dominꝰ foꝛtis ⁊ potens: quē tu
Alia lra. infirmū ⁊ oppreſſuꝫ putaſti. Dñs potēs
† plio. in ᵗbello. Contrecta cicatrices: ⁊ ſenties
repatas: ⁊ imoꝛtalitati redditā infirmitatē
humanā. Perſoluta eſt que debebat ter-
ris: vbi cum moꝛte belligerata eſt clarifica-
tio dñi. Tollite poꝛtas principes
veſtras: Hinc iam ꝑgatur in celū. Excla
met iterum ꝓphetica tuba: Tollite poꝛtas
etiā celeſtes ꝑncipis vri q̄s habetis in ani-
mis hominū: qui adoꝛant militiā celi. Et
eleuamini poꝛte eternales: Et eleua
mini poꝛte eterne iuſticie: caritatis: ⁊ caſti-
tatis: ꝑ quas anima diligit vnū verū deū:
⁊ nō foꝛnicat ſub multis q̄ appellantur dij.
Et introibit rex gloꝛie. Et itroibit rex
gloꝛie: vt ad dexterā patris interpellet pro
nobis. Quis ē iſte rex glie: Quid ⁊
tu ꝑnceps poteſtatis aeris huiꝰ miraris et
queris: Quis ē iſte rex gloꝛie: Dñs vir-
tutū ipſe eſt rex gloꝛie. Et vt iam viui
ficato coꝛpoꝛe ſupra te ꝑgit ille temptatuſ:
ſupra om̄es angelos tendit: ab angelo ꝑ-
uaricatoꝛe ille temptatus. Nemo veſtrū ſe
obijciat atq̄ intercludat iter noſtrū: vt tā-
q̄ deus colatur a nobis: neq̄ principatus
neq̄ angelus: neq̄ virtꝰ nos ſeparet a ca-
ritate chꝛiſti. Bonū eſt ſperare in domino
q̄ ſperare in ꝑncipe: vt qui gloꝛiat: in dño
gloꝛiet. Sunt quidē iſte in huiꝰ mūdi oꝛdi-
natione virtutes: ſed dñs virtutū ipē ē rex
gloꝛie. ¶ Explicit Tractatꝰ de pſ. XXIII.
Incipit Tractatus de pſ. XXIIII.
¶ In fine pſ Dauid.

C Hꝛiſtus: ſed in ꝑſona eccleſie loqui-
tur. Nam magis ad populū chꝛiſtia-
nū cōuerſum ad deū ꝑtinent q̄ dicunt.
AD te domine leuaui animā
meā: Deſiderio ſpirituali: q̄ car-
nalibus deſiderijs cōculcabat in
terra. Deus meus in te cōfido non
erubeſcā. Deus meus ex eo qđ in me cō
fidebam: ꝑductus ſum vſq̄ ad iſtam infir-
mitatē carnis: ⁊ qui deſerto deo ſicut deus
eſſe volui: a minutiſſima beſtiola moꝛtē ti-
mens: de ſupbia mea irriſus erubui. Jam
ergo: in te cōfido non erubeſcā. Neq̄
irrideant me inimici mei: Neq̄ irri-
deant ne qui ſerpētinis atq̄ occultis ſug-
geſtionibus inſidiātes: et ſuggerētes euge
Alia lra. euge: ad h̄ me deiecerūt. Etenī vniuerſi
† ſuſtinent. qui te ᵗexpectant nō confundent.

Cōfundant inique ᵗfaciētes va- Alia lra.
na. Cōfundant iniquā facientes: ad acq- † agentes
renda que tranſeūt. Uias tuas do- ſupuacue.
mie ᵗnotas fac mihi: ⁊ ſemitas tu- Alia lra.
as edoce me. Que nō late ſunt: nec mul † demōſtra.
titudinē ad interitū ducūt: ſed anguſtas ⁊
paucis notas: ſemitas tuas edoce me.
Dirige me ī veritate tua: Errorēs
fugientē: dirige me in v̇itate tua. Et doce
me. Et doce me: nam ꝑ meipſum non no-
ui: niſi mēdaciū. Quoniā tu es deꝰ Alia lra.
ᵗſalutaris meus: et te ſuſtinui tota † ſaluatoꝛ.
die. Neq̄ enim dimiſſus a te de paradiſo
⁊ in longinquā regionē ꝑegrinatus: ꝑ me-
ipſum redire poſſuꝫ: niſi occurras erranti.
Nā reditus meus toto tractu tēpoꝛis ſecu
laris miſericoꝛdiā tuā ſuſtinuit. Remi-
niſcere miſerationū tuaꝝ domine:
Reminiſcere opeꝝ miſericoꝛdie tue domi-
ne: quia tanq̄ oblitum te homines putāt.
Et q꞉ miſericoꝛdie tue a ſeculo ſūt.
Hoc reminiſcere: quia miſericoꝛdie tue a
ſeculo ſunt. Nunq̄ enī ſine illis fuiſti: qui
etiā peccantē hominē vanitati quidē: ſed ī
ſpe ſubiecisti: et tot tantiſq̄ creature tue cō
ſolationibꝰ nō deſeruiſti. Delicta iu-
uentutis mee ⁊ ignoꝛantie mee: ne
memineris. Delicta ꝯfidentis audacie
mee ⁊ ignoꝛantie mee: ne ad vindictā reſer
ues: ſed tanq̄ excidāt tibi. Scđm mi Alia lra.
ſericoꝛdiā tuā ᵗmemoꝛ eſto mei de- † memēto
us. Memoꝛ eſto quidē mei nō ſc̄m iram q̄ mei tu.
ego dignus ſum: ſed ſc̄m miſericoꝛdiā tuaꝫ
que te digna eſt. Propter bonitatem
tuā domine. Non ꝓpter meritū meum:
ſed ꝓpter bonitatē tuā domine. Dul-
cis ⁊ rectus dominꝰ: Dulcis eſt domi
nus: quādo quidē ⁊ peccātes ⁊ impios ita
miſeratꝰ ē: vt omnia ꝑoꝛa donaret: ſed etiā
rectus eſt dominꝰ: q̄ poſt miſericoꝛdiā vo-
cationis ⁊ venie: q̄ habet gratiā ſine meri-
tis: digna vltimo iudicio merita requiret.
Propter hoc legē ſtatuit delinquē-
tibus in via. Quia miſericoꝛdiā ꝑroga Alia lra.
uit vt ꝑduceret in viam. Diriget ᵗmi- † māſuetos.
tes in iudicio: Diriget mites: nec ꝑtur-
babit in iudicio eos: qui ſequūt voluntatē
eius: nec ei reſiſtēdo ꝑponunt ſuā. Doce Alia lra.
bit ᵗmanſuetos vias ſuas. Docebit † mites.
vias ſuas: nō eos qui ꝑcurrere volunt: q̄ſi
ſeipos melius regere poſſint: ſed eos q̄ nō
erigunt ceruicem: neq̄ recalcitrant cū eis
iugū lene imponit: ⁊ ſarcina leuis. Uni-
uerſe die domini miſericoꝛdia ⁊ veri-

tas. Quas autem vias docebit eos: niſi
miſericordiã qua placabilis eſt: et veritatẽ
qua incorruptus eſt? Quoꝝ vnum ꝓbuit
donando pctã: alteꝝ merita diiudicando.
Et ideo vniuerſe vie domini: duo aduent⁹
filij dei: vnus miſerantis: alter iudicantis.
Peruenit ergo ad eum tenens vias eius:
qui nullis meritis ſuis ſe liberatũ videns:
deponit ſuperbiã: ⁊ deinceps cauet exami
nãtis ſeueritatẽ: qui clemẽtiam ſubuenien-
tis exptus ẽ. Requirẽtibus teſtamẽ-
tum eius: ⁊ teſtimonia eius. Intel-
ligunt eñ dominũ miſericordẽ primo ad-
uentu: ⁊ ſecundo iudicẽ: qui mites ⁊ man-
ſueti requirũt teſtamẽtũ eius: cum ſangui-
ne ſuo nos in nouã vitã redemit: ⁊ i ꝓphe-
tis atq̃ euãgeliſtis teſtimonia ei⁹. Pro
pter nomẽ tuũ domine ꝓpitiabe-
ris peccato meo: multũ eſt eñ. Nõ
ſolum peccata mea donaſti: que anteq̃ cre
derẽ admiſi: ſed ⁊ peccato meo quod mul-
tum eſt: quia ⁊ in via nõ deeſt offenſio: ſa-
crificio contribulati ſpiritus: ꝓpitiaberis. — Alia lr̃a. †timet.
Quis eſt homo qui †timeat do-
minũ? Unde incipit venire ad ſapiẽtiã.
Legẽ ſtatuit ei in via quã elegit. Le
gem ſtatuit ei in via quã liber apprehẽdit:
ne impune iam peccet. Anima eius i — Alia lr̃a. †hereditabit.
bonis demorabit: ⁊ ſemẽ ei⁹ †here
ditate poſſidebit terrã. Et op⁹ ei⁹ he-
reditatẽ ſolidã inſtaurati corporis poſſide
bit. Firmamẽtũ eſt domin⁹ timẽ-
bus eum. Infirmoꝝ eſſe videtur timor:
ſed firmamentũ eſt domin⁹ timentiũ eum:
Et nomẽ domini qḋ glorificatũ eſt ꝑ orbẽ
terrarũ firmat timentes eũ. Et teſtamẽ-
tũ ipſius vt manifeſtet illis. Et facit
vt teſtamentũ ipſius manifeſtet illis: quia
hereditas chriſti gentes ſunt: ⁊ termini ter
re. Oculi mei ſemꝑ ad dominũ:
q2 ipſe euellet de laqueo pedes me
os. Nec timeã ꝑiculoſa ⁊ terrena: dũ ter-
ram nõ intueor: quoniã ille quem intueor
euellet de laqueo pedes meos. Reſpi
ce ĩ me ⁊ miſerere mei: quoniã vni-
cus ⁊ pauꝑ ſum ego. Quoniã vnicus
populus: vnice eccleſie tue: ſeruãs humi-
litatẽ quã nl'la ſciſmata vel hereſes ſcidũt.
Tribulatiões cordis mei multi-
plicate ſunt: Tribulatiões cordis mei:
abũdante iniquitate: ⁊ refrigeſcẽte carita-
te: multiplicate ſunt: De neceſſitatib⁹ — Alia lr̃a. †erue.
meis †educ me. Quoniã hec tolerare
mihi neceſſe eſt: vt ꝑſeuerans vſq̃ in finem
ſaluus ſim: de neceſſitatib⁹ meis educ me.
Uide humilitatẽ meam ⁊ labo-
rẽ meũ: Uide hũilitatẽ meã: q2 nũq̃ me
iactãtia iuſticie ab vnitate abrũpo: ⁊ labo
rẽ meũ quo indiſciplinatos mihi ꝯmixtos — Alia lr̃a. †dimitte.
ſuffero. Et †remitte oĩa peccata mea.
Et his ſacrificijs ꝓpitiat⁹: remitte oĩa pec-
cata mea: non ũia tñ iuuẽtutis ⁊ ignorãtie
mee: anteq̃ crederẽ: ſed etiã iſta que iã ex
fide viuẽs: ꝑ infirmitatẽ vel vite hui⁹ cali-
ginẽ admitto. Reſpice ĩimicos me-
os: qm̃ mltiplicati ſunt: Nõ ſolũ eñ
foris: ſed etiã in ipa int⁹ eccleſia cõmuniõe
non deſunt. Et odio iniquo oderunt
me: Et oderũt me diligentẽ ſe. Cuſto
di aĩaʒ meã ⁊ erue me: Cuſtodi aĩaʒ
meã ne declineʒ ad imitationẽ eoꝝ: et erue — Alia lr̃a. †erubeſcã.
me a ꝑplexitate q̃ mihi miſcent. Nõ †cõ-
fundar qm̃ ſperaui in te. Nõ cõfun-
dar ſi forte inſurgũt aduerſum me: quoniã
nõ in me: ſed in te ſperaui. Innocẽtes
⁊ recti adheſerũt mihi qm̃ ſuſtinui
te dñe: Innocẽtes ⁊ recti: nõ ꝑſentia cor
porali miſcent tantũ ſicut mali: ſed cõfeſſi-
one cordis in ipa innocentia ⁊ rectitudine
adheſerũt mihi: quoniã non defeci vt imi- — Alia lr̃a. †libera.
tarer malos: ſed ſuſtinui te: expectans ven
tilationẽ vltime meſſis tue. †Redime
deus iſrael ex oĩbus tribulatiõib⁹
eius. Redime deus populũ tuũ quẽ pre
paraſti ad viſionẽ tuã ex tribulatõib⁹ ei⁹.
nõ tñ quas foris: ſed etiã quas intus to-
lerat. Explicit Tractat⁹ de pſ̃. XXIIII.

Incipit Tractatus de pſ̃. XXV.

Ipſi Dauid.

Ipſi Dauid: nõ mediatori homĩ chri
ſto Jeſu: ſed homini eccleſie iam ꝑfe-
cte in chriſto ſtabilito: attribui poteſt.

Expoſitio prima pſalmi.

Iudica me dñe qm̃ ego ĩ in- — Alia lr̃a. †ingreſſus ſũ.
nocẽtia mea †ambulaui: Ju-
dica me domine: quoniã poſt mi-
ſericordiã quã tu mihi ꝓrogaſti innocẽtie
mee: habeo aliquod meritũ cuius viam cu
ſtodiui. Et in domino ſperans non
infirmabor. Nec tamẽ etiam ſic in me:
ſed in domino ſperans permanebo in eo.
Proba me domine ⁊ tẽpta me:
Ne quid tamẽ occultoꝝ meorũ me lateat:
ꝓba me dñe ⁊ tempta me: notũ me faciẽs:
nõ tibi quẽ nihil latet: ſed mihi atq̃ hoib⁹.
Ure renes meos ⁊ cor meũ. Adhi-
be medicinale purgatoriũ q̃ſi ignẽ delectio-